

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம்

(பதினேழாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்திரம் பதினேழாம் அத்யாயம்
(சரணாகதியைக் குறித்த அத்யாயம்)

1. நமஸ்தே கமலாவாஸே ஜநந்யை ஸர்வதேஹிநாம்
க்ருஹிண்யை பத்மநாபஸ்ய நமஸ்தே ஸரஸீருஹே
2. உபாயாஸ்தே த்ரய: பூர்வே கதிதா அவதாரிதா:
வ்யாசக்ஷ்வாம்ப சதுர்தம் தமுபாயம் பரமம்புஜே

பொருள் – இந்திரன் மக்ஷாலக்ஷ்மியிடம், “தாமரையில் வீற்றுள்ளவளும், அனைத்து உலகிற்கும் தாயானவளும், பத்மநாபனின் பத்னியும் ஆகிய உன்னை நான் வணங்குகிறேன். மூன்றுவிதமான உபாயங்களை நீ எனக்கு முன்பு உரைத்தாய். அவற்றை நான் நன்கு புரிந்து கொண்டேன். தாமரையில் உதித்தவளே! இனி நான்காவது உபாயம் குறித்து உரைப்பாயாக”, என்றான்.

ஸ்ரீருவாச:-

3. ஏகோ நாராயணோ தேவோ வாஸுதேவ: ஸநாதந:
சாதூராத்மயம் பரம் ப்ரஹ்ம ஸச்சிதானந்தமவ்ரணம்

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி கூறத் தொடங்குகிறாள் – அனைத்திற்கும் தேவனும், வாஸுதேவனும், எப்போதும் உள்ளவனும், நான்கு நிலைகளில் (வாஸுதேவன், ஸங்கர்ஷணன், ப்ரத்யும்நன், அநிருத்தன்) உள்ளவனும், உயர்ந்தவனும், ஸத்-சித்-ஆனந்தமானவனும், ப்ரஹ்மம் என்று கொண்டாடப்படுபவனும் நாராயணன் ஒருவனே ஆவான்.

4. ஏகாஹம் பரமா சக்திஸ்தஸ்ய தேவீ ஸநாதநீ
கரோமி ஸகலம் க்ருத்யம் ஸர்வபாவாநு காமிநீ

பொருள் – அவனுடைய ஒரே உயர்ந்த சக்தியாக நானே உள்ளேன். நான் எப்போதும் இருந்தபடி, அவனுடைய அனைத்து செயல்களையும் நிறைவேற்றியபடி, அவனுடைய அனைத்து நிலைகளிலும் துணை நின்றபடி உள்ளேன்.

5. சாந்தானந்த சிதானந்தம் யத் ப்ரஹ்ம பரமம் த்ருவம்
மஹாவிபூதி ஸம்ஸ்தாநம் ஸர்வத: ஸமதாம் கதம்

பொருள் – ப்ரஹ்மமாகிய அவன் எப்போதும் அமைதியும், ஞானமும், ஆனந்தமும் கொண்டவனாவான். நித்யவிபூதி மற்றும் லீலாவிபூதி என்னும் இரண்டுவிதமான ஐச்வர்யங்களை உடையவனாகவும், அனைத்தையும் கொண்டவனாகவும் உள்ளான்.

6. தஸ்ய சக்திரஹம் ப்ராஹ்மீ சாந்தானந்த சிதாத்மிகா
மஹாவிபூதிரநகா ஸர்வத: ஸமதாம் கதா

பொருள் – அவனுடைய சக்தியும் ப்ராஹ்மியும் ஆகிய நான் எப்போதும் அமைதியும், ஞானமும், ஆனந்தமும் கொண்டவளாக உள்ளேன். நித்யவிபூதி மற்றும் லீலாவிபூதி என்னும் இரண்டுவிதமான ஐச்வர்யங்களை உடையவளாகவும், அனைத்தையும் கொண்டவளாகவும், எந்தவிதமான தோஷமும் அற்றவளாகவும் உள்ளேன்.

7. ஆச்வாஸநாய ஜீவாநாம் யத் தந்மூர்த்தீ க்ருதம் மஹ:
நாராயண: பரம் ப்ரஹ்ம திவ்யம் நயநநந்தநம்

8. ததா மூர்த்திமதீ ஸாஹம் சக்திர் நாராயணீ பரா
ஸமா ஸமவிபக்தாங்கம் ஸர்வாவய வஸுந்தரீ

பொருள் – ஜீவாத்மாக்களுக்கு அவ்வப்போது நம்பிக்கை ஊட்டும் விதமாக நாராயணன் கண்களுக்கு இனிமையாகவும், கம்பீரமானதாகவும், திவ்யமானதாகவும் உள்ள அவதாரங்களை எடுக்கிறான். அந்தந்த நேரங்களில் அவனுடைய சக்தியும், நாராயணீயும் ஆகிய நானும் அவனுக்கு ஒத்த வடிவம் எடுத்து, ஸுந்தரியாக அவதரிக்கிறேன்.

9. தயோர்நௌ பரமம் வ்யோம நிர்துக்கம் பதமுத்தமம்
ஷாட்குண்ய ப்ரஸரோ திவ்ய: ஸ்வாச்சந்த்யா த்ரோசதாம் கத:

பொருள் – எங்களுடைய பரமபதம் என்பது மிகவும் உத்தமமானது ஆகும், எந்தவிதமான துக்கத்தின் நிழல் கூடத் தீண்டாத இடமாகும். எங்களுடைய ஆறுவிதமான குணங்களும் எந்தத் தடையும் இன்றி முழுமையாக வெளிப்பட்டபடி உள்ள இடமாகும்.

10. ஸ்வகர்ம நிரதை: ஸித்தைர் வேதவேதாந்த பாரகை:

அநேக ஜந்ம ஸந்தாநநி: சேஷிதகஷாயகை:

11. க்லேசேந மஹதா ஸித்தைரந்தராயாதிகை: க்ரமாத்

ஸங்க்யா விதிவிதாநஜ்ஞை: ஸாங்க்யை: ஸங்க்யாநபாரகை:

12. ப்ரத்யாஹ்ருதேந்த்ரிய க்ராமைர் தாரணா த்யாநசாலிபி:

யௌகை: ஸமாஹிதை: சச்வத் க்லேசேந யதவாப்யதே

13. அச்சித்ரா: பஞ்சகாலஜ்ஞா: பஞ்சயஜ்ஞா விசக்ஷணா:

பூர்ணே வர்ஷசதே தீரா: ப்ராப்நுவந்தி யதஞ்ஜஸா

பொருள் – தங்களுடைய கர்மங்களைச் சரிவர பற்றில்லாமல் ஆற்றியவர்களும், வேத வேதாந்தங்களை நேர்த்தியாக அறிந்தவர்களும், தங்களுடைய அனைத்துவிதமான தோஷங்களையும் பல பிறவிகள் எடுத்துக் கழித்தவர்களும், பலவிதமான இன்னல்களுக்கு ஆளாகி உயர்ந்த ஸித்திகளை அடைந்தவர்களும், சரியான வாதங்கள் மூலமும் ஞானம் மூலமும் தங்களுடைய சந்தேகங்கள் அனைத்தும் நீங்கப் பெற்றவர்களும், தங்களுடைய இந்த்ரியங்கள் அனைத்தையும் வசப்படுத்தி எப்போதும் தாரணை மற்று த்யான நிலைகளில் உள்ளவர்களும் அந்தப் பரமபதத்தை அடைவார்கள். ஐந்துகால பூஜை (அபிகமனம், உபாதானம், இஜ்யை, ஸ்வாத்யாயம், யோகம்) மற்றும் ஐந்துவிதமான யஜ்ஞங்கள் (ப்ரஹ்மயஜ்ஞம், பித்ருயஜ்ஞம், தேவயஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம், ந்ருயஜ்ஞம்) ஆகியவற்றின்போது செய்யப்படவேண்டிய கர்மங்களைக் குறித்து நன்றாக அறிந்தும், நூறு வருடங்கள் பூர்ணமாக இந்த நிலையில் உள்ளவர்களும் அங்கு வந்து சேருவர்.

14. யத் தத் புராணமாகாசம் ஸர்வஸ்மாத் பரமம் த்ருவம்

யத் பதம் ப்ராப்ய தத்த்வா முச்யந்தே ஸர்வபந்தநை:

பொருள் – புராதானமான அந்த உயர்ந்த ஆகாசம் (பரமபதம்) என்பது அனைத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததும், நித்யமானதும் ஆகும். மேலே கூறப்பட்ட தத்துவங்களை அறிந்து அங்கு செல்லக் கூடியவர்கள், தங்களுடைய அனைத்து பந்தங்களையும் விடுகிறார்கள்.

15. ஸூர்ய கோடி ப்ரதீகாசா: பூர்ணேந்த்வயுத ஸந்நிபா:
யஸ்மிந் பதே விராஜந்தே முக்தா: ஸம்ஸார பந்தநை:

பொருள் – இவ்விதம் அங்கு சென்று தங்களுடைய அங்குமிங்கும் உழன்றபடி உள்ள நிலையை விட்டவர்கள், கோடி சூரியன்களுடையதும், அதே அளவு பூர்ண சந்திரங்களுடையதும் ஆகிய ப்ரகாசத்தைப் பெறுகிறார்கள். தங்களுடைய ஸம்ஸார பந்தத்தைக் கைவிட்ட அவர்கள், இவ்விதம் ஆகிறார்கள்.

16. இந்த்ரிய யச்சித்ர விதுரா த்யோதமாநாச்ச ஸர்வத:
அநிஷ்யந்தா அநாஹாரா: ஷாட் குண்ய தநவோ அமலா:

பொருள் – தங்களுடைய இந்த்ரியங்களின் பிடியில் இருந்து விடுபட்ட அவர்கள் தேஜஸ்ஸால் சூழப்பட்டுள்ளனர். எதனையும் வெளியேற்றாமலும், எதனையும் உண்ணாமலும் உள்ளனர். அவர்களுடைய சரீரமானது ஆறு தெய்வீக குணங்களால் ஆனதாக, பரிசுத்தமாக உள்ளது.

17. ஏகாந்திநோ மாஹாபாகா யத்ர பச்யந்தி நௌ ஸதா
க்ஷபயித்வாதிகாராந் ஸ்வாந் ச்வத்காலேந பூயஸா

பொருள் – நாராயணனை மட்டுமே வழிபட்டபடி உள்ள அவர்கள், இந்த இடத்தில் எப்போதும் எங்கள் இருவரையும் பார்த்துக் கொண்டு, தாங்கள் செய்த ப்ரபத்திக்கான பலன்களை அனுபவித்தபடி உள்ளனர்.

18. வேதஸோ யத்ர மோதந்தே சங்கரா: ஸ புரந்தரா:
ஸூர்யோ நித்ய ஸம்ஸித்தா: ஸர்வதா ஸர்வ தர்சிந:

19. வைஷ்ணவம் பரமம் ரூபம் ஸாக்ஷாத் குர்வந்தி யத்ர தே
அஷ்டாக்ஷரைக ஸக்தாநாம் த்விஷ்ட்கார்ண ரதாத்மநாம்
20. ஷடக்ஷர ப்ரஸக்தாநாம் ப்ரணவாஸக்த சேதஸாம்
ஜிதந்தா ஸக்த சித்தாநாம் தாரிகா நிரதாத்மநாம்
21. அநுதாரா ப்ரஸக்தாநாம் யத் பதம் விமலாத்மநாம்
அநந்த விஹகேசாந விஷ்வக்ஸேநாதயோ அமலா:
22. மதாஜ்ஞா காரினோ யத்ர மோதந்தே ஸகலேச்வரா:
தத்ர திவ்ய வபு: ஸ்ரீமாந் தேவதேவோ ஜநார்த்தந:
23. அநந்த போக பர்யங்கே நிஷண்ண: ஸுஸுகோஜ்ஜ்வலே
விஜ்ஞாநைச்வர்ய வீர்யஸ்தை: சக்தி தேஜோ பலோல்பணை:
24. ஆயுதைர் பூஷணைர் திவ்யைர் அத்புதை: ஸமலங்க்ருத:
பஞ்சாத்மநா ஸுபர்ணேந பக்ஷிராஜேந ஸேவித:
25. ஸாரூப்யமேயுஷா ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீவத்ஸ க்ருத லக்ஷ்மணா
ஸேநாந்யா ஸேவித: ஸம்யக் விஷ்வக்ஸேநேந தீப்யதா

பொருள் – அங்கு நான்முகன், சங்கரன், புரந்தரர்கள் (இந்த்ரன்கள் - ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் இந்த்ரன் மாறுபாடுவதால், இதுவரை இருந்த இந்த்ரன்கள், இப்போது உள்ள இந்த்ரன்), தேவர்கள், எப்போதும் ஸித்தி பெற்ற ரிஷிகள் என்று பலரும் எப்போதும் உயர்ந்த விஷ்ணுவின் ரூபத்தைத் தரிசித்தபடி உள்ளனர். மேலும் அங்கு எட்டு எழுத்து கொண்ட மந்த்ரம் (ஓம் நமோ நாராயணாய), பன்னிரண்டு எழுத்து கொண்ட மந்த்ரம் (ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய), ஆறு எழுத்து கொண்ட மந்த்ரம் (ஓம் நமோ விஷ்ணு), ப்ரணவ மந்த்ரம், ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம் ஆகியவற்றை உச்சரித்து த்யானித்தபடி பலர் உள்ளனர். மேலும் அங்கு ஆதிசேஷன், பறவைகளின் அரசனாகிய கருடன், விஷ்வக்ஸேநர் போன்ற பலரும் என்னுடைய கட்டளைகளுக்காகக் காத்து நிற்கிறார்கள். அங்குதான் மகாலக்ஷ்மியாகிய என்னைக் கொண்டவரும், தேவர்கள் அனைவருக்கும் தேவனும் ஆகிய ஜநார்த்தனன் எல்லையற்ற தேஜஸ்ஸும் ஆனந்தமும் கொண்ட ஆதிசேஷன் என்னும் மெத்தையில் சயனித்துள்ளான். அவன் ஞானம், ஐச்வர்யம், வீர்யம் சக்தி, தேஜஸ், பலம் ஆகியவை நிறைந்தவனாகவும், திவ்யமான ஆயுத ஆபரணங்களைக் கொண்டவனாகவும் அற்புதமாக அலங்கரிப்பட்டுள்ளான். அவன் பறவைகளுடைய அரசனும், பஞ்சோபநிஷத் மந்த்ரங்களைக் குறிப்பவனும், பொன் நிறமான சிறகுகள்

கொண்டவனும் ஆகிய கருடனாலும், ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறு உட்பட அனைத்து அடையாளங்களையும் நாராயணன் போன்றே கொண்ட விஷ்வக்ஸேனராலும் தொண்டு செய்யப்படுகிறான்.

26. சேஷமாய ஸர்வலோகாநாமாத்யாநாய மநீஷிணாம்

முக்தயே அகிலபந்தாநாம் ரூபதாநாய யோகிநாம்

27. ஆஸ்தே நாராயண: ஸ்ரீமாந் வாஸுதேவ: ஸநாதந:

ஸுகுமாரோ யுவா தேவ: ஸ்ரீவத்ஸ க்ருதலக்ஷண:

28. சதுர்புஜோ விசாலாக்ஷ: கீரீட கௌஸ்துபம் வஹந்

ஹார நூபுர கேயூர காஞ்சீ பீதாம்பர உஜ்ஜ்வல:

29. வநமாலாம் ததத்திவ்யாம் பஞ்ச சக்தி மயீம் பராம்

ஸர்வாவய வஸம்பந்ந: ஸர்வாவய வஸுந்தர:

பொருள் – அனைத்து லோகங்களுக்கும் சேஷமத்தை அளிப்பதற்காகவும், அனைத்திலும் உள்ள அறிஞர்கள் த்யானிப்பதற்காகவும், ஸம்ஸார பந்தங்களில் சிக்கித் தவிப்பவர்களுக்கு முக்தி அளிப்பதற்காகவும், யோகிகள் த்யானிப்பதற்கு ஏற்றபடியான ரூபமாக இருப்பதற்காகவும் - நாராயணனும், ஸ்ரீ என்னும் என்னைக் கொண்டவனும், வாஸுதேவனும், எப்போதும் உள்ளவனும், தேவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரன் – மென்மை, எப்போதும் இளமை, திவ்யம், ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மரு, நான்கு திருக்கரங்கள், பரந்து விரிந்த திருக்கண்கள், அழகான கீரீடம், கௌஸ்துப மணி, ஹாரங்கள், நூபுரங்கள், கேயூரம், ஸ்வர்ணங்கள், பீதாம்பரம், வனமாலை, ஐந்து சக்திகள் (ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், நிக்ரஹம், அநுக்ரஹம்), அனைத்துவிதத்திலும் நேர்த்தியான திருமேனி மற்றும் அதில் உள்ள உறுப்புகள் என்றுள்ள சுந்தரமான ரூபத்தை எடுத்துக் கொள்கிறான்.

30. ராஜராஜ: அகிலஸ்யாஸ்ய விச்வஸ்ய பரமேச்வர:

காந்தஸ்ய தஸ்ய தேவஸ்ய விஷ்ணோ: ஸத் குணசாலிந:

31. தயிதாஹம் ஸதா தேவீ ஜ்ஞாநாநந்தமயீ பரா

அநவத்ய அநவத்யாங்கீ நித்யம் தத் தர்ம தர்மணீ

பொருள் – அவன் அனைத்து ஈசுவரர்களுக்கும் ஈசுவரன், அனைத்து லோகங்களுக்கும் பரமேசுவரன் ஆவான். அனைத்து உயர்ந்த குணங்களும் பொருந்திய அந்த மஹாவிஷ்ணுவின் ப்ரியமான பத்னியாகிய நான், ஞானமயமாகவும் ஆனந்தமயமாகவும் உள்ளேன். மிகவும் நேர்த்தியாக அமையப்பெற்ற நான் எப்போதும் உள்ளவளாகவும், அவனுடைய தன்மைகளுக்கு ஏற்ற தன்மைகள் கொண்டவளாக உள்ளேன்.

32. ஈசுவரீ ஸர்வபூதாநாம் பத்மாசனீ பத்மமாலினீ

சக்திபி: ஸேவிதா நித்யம் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதியாதிபி: பரா

பொருள் – அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஈசுவரியும், தாமரை போன்ற கண்கள் கொண்டவளும், தாமரையில் வீற்றுள்ளவளும் ஆகிய நான் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி போன்ற எனது சக்திகளால் எப்போதும் தொண்டுகள் செய்யப்படுகிறேன்.

33. த்வாத்ரிம்சதா ஸஹஸ்ரேண ஸ்ருஷ்டி சக்திபிராவ்ருதா

வ்ருதா தத் த்விகுணாபிச்ச திவ்யாபி: ஸ்திதி சக்திபி:

34. ததச்ச த்விகுணாபிச்ச பூர்ணா ஸம்ஹ்ருதி சக்திபி:

நாயிகா ஸர்வ சக்திநாம் ஸர்வலோக மஹேசுவரீ

பொருள் – என்னைச் சுற்றி முப்பத்து இரண்டாயிரம் ஸ்ருஷ்டி சக்திகளும், அதனைப் போன்று இரண்டு மடங்கு திவ்யமான ஸ்திதி சக்திகளும் உள்ளனர். அதே போன்று இரண்டு மடங்கு ஸம்ஹாரம் செய்யும் சக்திகளும் என்னைச் சுற்றி உள்ளனர். இவ்விதம் உள்ள அனைத்து சக்திகளுக்கும் நானே நாயகியாகவும், அனைத்து லோகங்களையும் ஆளும் ஈசுவரியாகவும் உள்ளேன்.

35. மஹிஷீ தேவதேவஸ்ய ஸர்வகாமதுகா விபோ:

துல்யா குணவயோ ரூபைர்மந: ப்ரமதநீ ஹரே:

பொருள் – எங்கும் நிறைந்தவனும், தேவர்களின் தேவனும் ஆகிய ஸர்வேசுவரனுடைய மஹிஷியாக உள்ள நான், வேண்டிய அனைத்தையும் அளிப்பவள் ஆவேன். அவனுக்குச்

சமமான அழகு, அனைத்து குணங்கள், வயது ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ள நான், அந்த ஸ்ரீஹரிக்கு ஒத்தவளாக இருந்து, அவனுடைய மனதைக் கவர்கிறேன்.

36. தைஸ்தைரநுகுணைர் பாவைரஹம் தேவஸ்ய சார்ங்கிண:

கரோமி ஸகலம் க்ருத்யம் நித்யம் தத் தர்ம தர்மிணீ

பொருள் – சார்ங்கம் என்னும் வில்லைக் கொண்டவனும், தேவாதிதேவனும் ஆகிய அவனுடைய தேவைக்கு ஏற்றபடி, அவனுக்கு ஒத்த குணங்களால் நிரப்பப்பட்ட நான், அவனுடைய அனைத்து பணிகளையும் செய்கிறேன்.

37. ஸாஹமங்கே ஸ்திதா விஷ்ணோர் தேவதேவஸ்ய சார்ங்கிண:

லாலிதா தேந சாத்யந்தம் ஸாமரஸ்ய முபேயுஷீ

பொருள் – சார்ங்கம் என்னும் வில்லைக் கொண்டவனும், தேவாதிதேவனும் ஆகிய மஹாவிஷ்ணுவின் திருவடிகளில் நான் எப்போதும் நிலையாக உள்ளேன். அவனால் பெரிதும் நேசிக்கப்படும் நான், அவனுடன் ஒத்த நிலையை எப்போதும் அடைகிறேன்.

38. கதாசித் ஸர்வதர்சிந்யா: க்ருபா மே ஸ்வயமுத்தகதா

க்லிச்யத: ப்ராணிநோ த்ருஷ்ட்வா ஸம்ஸார ஜ்வலநோதரே

பொருள் – அனைத்தையும் காண்பவளாக உள்ள நான், ஒருமுறை ஸம்ஸாரம் என்னும் அக்னியில் விழுந்து துடிக்கும் உயிர்களைக் கண்டவுடன், எனது இயல்பான க்ருபை என்பது வெளிப்பட்டது.

39. கதம் ந்விமே பவிஷ்யந்தி துக்கோத்தீர்ணா: ஸுகோத்தர:

ஸம்ஸார பரஸீமாநமாப்ருயர்மாம் கதம் ந்விதி

பொருள் – அப்போது எனது மனதில், “இவர்கள் இந்தத் துக்கங்களைக் கடந்து மகிழ்வது எப்படி? இந்த ஸம்ஸாரம் என்பதைக் கடந்து, அதன் அக்கரையில் காத்திருக்கும் என்னை அடைவது எப்படி?”, என்று கேட்டுக் கொண்டேன்.

40. ஸாஹமந்த: க்ருபாவிஷ்டா தேவதேவமகூசுதம்
பகவந் தேவதேவேச லோகாநாத மம ப்ரிய
41. ஸர்வாதே ஸர்வமத்யாந்த ஸர்வ ஸர்வோத்தராச்யுத
கோவிந்த புண்டரீகாஷ்ட புராண புருஷோத்தம
42. துஸ்தராபார ஸம்ஸார ஸாகரோத்தார காரண
வ்யக்தாவ்யக்தஜ்ஞ காலாக்ய க்லுப்த பாவ சதுஷ்டய
43. வாஸுதேவ ஜகந்நாத ஸங்கர்ஷண ஜகத்ப்ரபோ
ப்ரத்யும்ந ஸுபக ஸ்ரீமந் அநிருத்த அபராஜித
44. நாநா விபவ ஸம்ஸ்தாந நாநா விபவ பாஜந
திவ்ய சாந்தோதிதாநந்த ஷாட்குண்யோதய விக்ரஹ
45. ஸ்புரத் க்ரீட கேயூர ஹார நூபுர கௌஸ்துப
பீதாம்பர மஹோதார புண்டரீக நிபேசுஷண
46. சதுர்மூர்த்திம் சதுர்வ்யூஹ சரதிந்தீவரத்யுதே
அபிராமசீரேச நாராயண ஜகந்மய
47. அமீ ஹி ப்ரணிந: ஸர்வே நிமக்நா: க்லேச ஸாகரே
உத்தாரம் ப்ராணிநாம் அஸ்மாத் கதம் நிந்தயஸி ப்ரபோ

பொருள் – இப்படியாகப் பொங்கிப் பாய்ந்த எனது கருணை காரணமாக நான் தேவாதிதேவனாகிய நாராயணனிடம், “பகவானே! தேவாதி தேவனே! அனைத்து லோகங்களின் நாதனே! எனக்கு ப்ரியமானவனே! அனைத்திற்கும் தொடக்கமும், நடுவும், முடிவுமாக உள்ளவனே! அனைத்திலும் உயர்ந்தவனே! அச்சுதனே! கோவிந்தா! புண்டரீகாஷ்டா! புராண புருஷோத்தமா! ஸம்ஸாரம் என்னும் கொடுமையான ஸமுத்திரத்திலிருந்து உயர்த்தவல்ல காரணமாக உள்ளவனே! வ்யக்தம், அவ்யக்தம் (புலப்படக்கூடியது, புலப்படாதது), அறிவது (ஜீவாத்மா அல்லது புருஷன்) மற்றும் காலம் ஆகிய நான்கு இருப்புகளுக்கு ஆதாரமாக உள்ளவனே! வாஸுதேவனே! ஜகந்நாதனே! ஸங்கர்ஷணனே! ஜகத்ப்ரபோ! ப்ரத்யும்நனே! ஸ்ரீமந்! அநிருத்தனே! யாராலும் வெல்ல இயலாதவனே! பலவிதமான விபவ நிலைகளைக் கொண்டவனே! திவ்யமான மேன்மைகள் பலவும் கொண்டவனே! திவ்யமாகவும், அமைதியாகவும், வலிமையுடனும், ஆனந்ததுடனும் உள்ளவனே! பரிபூர்ணமாக ஆறு குணங்களையும் கொண்டவனே! அழகான க்ரீடம், கேயூரம், ஹாரம், கௌஸ்துபம், பீதாம்பரம் ஆகியவற்றைக்

கொண்டவனே! தாமரை போன்ற திருக்கண்கல் கொண்ட தாராள மனம் உள்ளவனே! நான்கு வ்யூஹங்களிலும் அழகான ரூபங்களுடன் கூடியவனே! சரத்கால தாமரை போன்றவனே! மிகுந்த எழிலுடன் கூடிய திருமேனி உள்ள நாராயணனே! இந்த உயிரினங்கள் அனைத்தும் ஸம்ஸார துக்கம் என்னும் பெருங்கடலில் தவித்தபடி உள்ளன. ப்ரபோ! இவற்றை எவ்விதத்தில் காப்பாற்ற இயலும் என்று நீவிர் சிந்திக்கவேண்டும்”, என்று விண்ணப்பித்தேன்.

48. இத்யுக்தோ தேவதேவேச: ஸ்மயமாநோ அப்ரவீத் இதம்
அரவிந்தாஸநே தேவி பத்மகர்ப்பே ஸரோருஹே

49. உத்தார ஹேத்வோ அமீஷாம் உபாயா விஹிதா மயா
கர்ம ஸாங்க்யம் ததா யோக இதி சாஸ்த்ர வ்யபாச்ரயா:

பொருள் – இதனைக் கேட்ட தேவாதிதேவனாகிய நாராயணன் ஒரு புன்முறுவலுடன் என்னிடம், “தாமரையில் வீற்றுள்ளவனே! தேவீ! தாமரையில் உதித்தவனே! தாமரையின் நாயகியே! இவற்றைக் கரை சேர்க்கும் ஓர் உபாயத்தை நான் வைத்துள்ளேன். அவை கர்மங்களின் அடிப்படையிலும், ஸாங்க்யம் மற்றும் யோக சாஸ்த்ரங்களின் அடிப்படையிலும் உள்ளதாகும்”, என்றான்.

50. ப்ரத்யவோசமஹம் தேவமித்யுக்தா புருஷோத்தமம்
தேவதேவ ந தே சக்யா: கர்த்தும் காலேந கச்சதா

பொருள் – இப்படியாக ஸர்வேச்வரனால் கூறப்பட்ட நான் அந்தப் புருஷோத்தமனிடம் உரைக்கத் தொடங்கினேன் - தேவாதிதேவனே! நீ கூறும் வழிமுறைகளை அவர்களால் (குறைந்த) காலகட்டத்தில் இயற்றி முடிக்க இயலாது அல்லவோ?

51. காலோ ஹி காலயந்நேவ ஸ்வதந்த்ரோ பவதாத்மக:
ஜ்ஞாநம் ஸத்த்வம் பலம் சைஷாமாயுச்ச விநிக்ருந்ததி

பொருள் – காலம் என்பது சுதந்திரமானதும், தூண்டுவதும், இருப்பு என்னும் தன்மையைக் கொண்டதும் ஆகும். ஜீவாத்மாக்களுடைய ஞானம், ஸத்த்வம் (தூய்மையான தன்மை), பலம் ஆகியவை மட்டும் அல்லாமல், அவர்களுடைய ஆயுளாகவும் காலமே உள்ளது.

52. அந்த:கரண ஸம்ஸ்தா ஹி வாஸநா விவிதாத்மிகா:

தத் தத் காலவசம் ப்ராப்ய யாதயந்தி சரீரிண:

பொருள் – அந்தந்த காலகட்டங்களில் அவர்களுடைய அந்தகரணத்தில் பதிகின்ற வாசனை (வாசனை என்றால் பழக்கம் எனலாம்) காரணமாக, அவர்களுடைய சரீரங்கள் பலவாறு அலைக்கழிக்கப்படுகின்றன.

53. உதாஸீநோ பவாநேவம் ப்ராணிநாம் கர்ம குர்வதாம்

தத் தத் காலாநுகூலாநி தத் பலாநி ப்ரயச்சதி

பொருள் – நீ எதிலும் வசப்படாமல் உள்ளபோதிலும், அவரவர்களுடைய கர்மங்களை அவரவர் செய்யும்படிச் செய்து, அந்தந்த காலகட்டத்திற்கு ஏற்ப அவற்றுக்கான பலன்களையும் உண்டாக்குகிறாய்.

54. யேந த்வம் கத ஸம்ரப்த: ப்ராணிந: பாலயிஷ்யஸி

ப்ரப்ருஹி தமுபாயம் மே ப்ரணதாயை ஜநார்த்தந

பொருள் – தயை நிறைந்த ஜனார்த்தனா! இவர்களைக் கரையேற்றும் உபாயத்தைக் குறித்து உன் முன்பாக மன்றாடி நிற்கும் எனக்குக் கூறுவாயாக – என்று முடித்தேன் (மஹாலக்ஷ்மி).

55. இத்யுக்த: ப்ரத்யுவாசேதம் பகவாநுத்ஸ்மயந்நிவ

ஸரோருஹே விஜாநீஷே ஸர்வமேவாத்மநோ

56. மாம் து விஜ்ஞாஸஸே தேவி ததாபி ச்ருணு பாபிநி

உபாயாச்சாப்யபாயாச்ச சாஸ்தரீயா நிர்மிதா மயா

பொருள் – இப்படியாக நான் உரைத்ததைக் கேட்ட ஸர்வேச்வரன் ஒரு புன்முறுவலுடன் பதில் கூறத் தொடங்கினான் – தாமரையில் வீற்றுள்ளவளே! நீ இதற்கான விடையை முன்பே அறிந்தவள் என்றாலும், என்னிடம் கேட்கிறாய் அல்லவோ? தேவீ! கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டதற்கு ஏற்ப, புண்ணிய பாபங்களுக்கான விதிகளை நான் வகுத்துள்ளேன்.

57. விஹிதா ய உபாயாஸ்தே நிஷித்தாச்சேதரே மதா:

அதோ நயந்த்யபாயாஸ்தம் ய ஏநாநநுவர்த்ததே

பொருள் – சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட அனைத்தும் உபாயங்களாகவும், மற்றவைத் தள்ளப்பட வேண்டியவையாகவும் உள்ளன. தவிர்க்கப்பட வேண்டியவற்றைச் செய்பவன், தகுந்த ஞானம் கிட்டாமல் கீழே தள்ளப்படுகிறான்.

58. ஊர்த்வம் நயந்த்யுபாயாஸ்தம் ய ஏநாநநுவர்த்ததே

உபாயாபாய ஸந்த்யாகீ மத்யமாம் வருத்திமாச்சரித:

59. மாமேகம் சரணம் ப்ராப்ய மாமேவாந்தே ஸமச்ருதே

ஷடங்கம் தமுபாயம் ச ச்ருணு மே பத்மஸம்பவே

பொருள் – விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்பவன் மேலே உயர்த்தப்படுகிறான். ஆனால் இந்த இரண்டையுமே துறந்து, என்னை மட்டுமே தன்னுடைய பாதுகாப்பிற்கு ஒருவன் கொள்ளக்கூடும். அவன் என்னில் ஒன்றாகிறான். தாமரையில் அவதரித்தவளே! இத்தகைய உபாயத்தைக் கைக்கொள்ளத் தேவையான ஆறு அங்கங்களை இப்போது கூறக் கேட்பாயாக.

60. ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம்

ரக்ஷிப்யதீதி விச்வாலோ கோப்த்ருத்வவரணம் ததா

61. ஆத்மநிசேஷப கார்ப்பண்யே ஷட்விதா சரணாகதி:

ஏவம் மாம் சரணம் ப்ராப்ய வீதசோகபயக்லம:

62. நிராரம்போ நிராசீச்ச நிர்மமோ நிரஹங்க்ருதி:

மாமேவ சரணம் ப்ராப்ய தரேத் ஸம்ஸார ஸாகரம்

63. ஸத்கர்மநிரதா: சுத்தா: ஸாங்க்யயோக விதஸ்ததா
நார்ஹந்தி சரணஸ்தஸ்ய கலாம் கோடிதமீமபி

பொருள் – (ப்ரபத்தியின் ஆறு அங்கங்கள் கூறப்படுகின்றன) எனக்கு ஏற்றவற்றை மட்டுமே செய்தல் (ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம்), என்னுடைய திருவுள்ளத்திற்கு மாறாமல் நடத்தல் (ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநம்), என்னைத் தன்னுடைய ரக்ஷகனாகக் கொள்பவனை நான் நிச்சயம் காப்பேன் என்னும் உறுதி (மஹாவிச்வாஸம்), பக்தியோகம் போன்ற எதனையும் இயற்ற ஜீவாத்மாவாகிய தன்னிடம் சக்தி இல்லை என்றுள்ள தன் விஷயத்தில் இரங்கி அத்தகைய உபாயங்களுடைய இடத்தில் நான் நின்று பலன்களை அளித்துக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டல் (கோப்த்ருத்வ வரணம்), தன்னை முழுவதுமாக என்னிடம் அளித்தல் (ஆத்ம நிசேஷபம்), தன்னிடம் ஏதும் இல்லை என்று என் முன்பாகத் தாழ்ந்து நின்றல் (கார்ப்பண்யம்) போன்ற ஆறும் சரணாகதி என்னும் நிலையின் அங்கங்கள் ஆகும். இப்படியாக என்னைச் சரணம் புகுந்தவன் பயம், துக்கம், செயல்பாடுகள், ஆசை, அஹங்காரம், மமகாரம் போன்ற அனைத்திலிருந்தும் விடுவிக்கப்படுகிறான். இவ்விதம் அவன் ஸம்ஸாரம் என்னும் ஸமுத்திரத்தைக் கடக்கிறான். தூயகர்மங்களை மட்டுமே செய்பவன், ஸாங்க்யம் மற்றும் யோகம் ஆகியவற்றை இயற்றுபவன் ஆகியோரை, இவ்விதம் என்னைச் சரணம் அடைந்தவனில் கோடியில் ஒரு பங்கு கூட ஒப்பு நோக்க இயலாது – என்று கூறினான்.

64. இதி தஸ்ய வச: ச்ருத்வா தேவதேவஸ்ய சார்ங்கிண:
ப்ரீதாஹமபவம் சக்ர ததிதம் வர்ணிதம் தவ

பொருள் – இப்படியாகத் தேவாதிதேவனும், சார்ங்கம் என்னும் வில்லை ஏந்தியவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரன் கூறியது கேட்டு நான் மகிழ்ந்தேன். அவற்றையே உனக்கு இப்போது கூறினேன்.

சக்ர:-

65. தேவப்ரியே மஹாதேவி நமஸ்தே பங்கஜாஸநே
ஆநுகூலாதிகம் பாவம் மம வ்யாசக்ஷவ விஸ்தராத்

பொருள் – இந்திரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம், “தேவாதிதேவனுக்கு விருப்பமானவளே! மஹாதேவீ! தாமரையில் வீற்றுள்ள உனக்கு நமஸ்காரங்கள். பகவானுக்கு விருப்பமானவற்றைச் செய்தல் (ஆநுகூல்யம்) போன்றவை குறித்து எனக்கு விரிவாகக் கூறுவாயாக”, என்றான்.

ஸ்ரீ:-

66. ஆநுகூல்யமிதி ப்ரோக்தம் ஸர்வபூதாநுகூலதா

அந்த: ஸ்திதாஹம் ஸர்வேஷாம் பாவாநாமிதி நிச்சயாத்

67. மயீவ ஸர்வபூதேஷு ஹி ஆநுகூல்யம் ஸமாசரேத்

ததைவ ப்ராதிஹூல்யம் ச பூதேஷு பரிவர்ஜயேத்

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி கூறத் தொடங்கினாள் : ஆநுகூல்யம் என்பது அனைத்து உயிர்களுக்குள்ளும் நான் இருப்பதை நன்றாக உணர்ந்து, அவற்றிடம் அவற்றுக்கு விருப்பமான முறையில் (கருணை எனலாம்) நடப்பதாகும். என்னிடம் ப்ரியமாக நடப்பது போன்றே அனைத்து உயிர்களிடமும் இருத்தலாகும். இதே போன்று அவற்றுக்கு விருப்பம் அல்லாதவற்றைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

68. த்யாகோ கர்வஸ்ய கார்பண்யம் ச்ருதசீலாதி ஜந்மந:

அங்கஸாமக்ரய ஸம்பத்தேர்: அசக்தேரபி கர்மணாம்

69. அதிகாரஸ்ய ச அஸித்தேர்ச கால குணக்ஷயாத்

உபாயா நைவ ஸித்யந்தி ஹி அபாயா பஹுகாலஸ்ததா

70. இதி யா கர்வஹாநிஸ்ததைந்யம் கார்பண்யமுச்ச்யதே

சக்தே: ஸஹபஸதத்வாச்ச க்ருபாயோகாச்ச சாச்வதாத்

71. ஈசோசிதவ்ய ஸம்பந்தாத் அநிதம் ப்ரதமாதபி

ரக்ஷிஷ்யத்யநுகூலாந்ந இதி யா ஸுத்ருடா மதி:

72. ஸ விச்வாலோ பவேச்சக்ர ஸர்வ துஷ்க்ருத நாசந:

கருணாவாநபி வ்யக்தம் சக்த: ஸ்வாம்யபி தேஹிநாம்

73. அப்ரார்த்திதோ ந கோபாயேதிதி தத் ப்ரார்த்தநாமதி:

கோபாயிதா பவேத்யேவம் கோபத்ருத்வவரணம் ஸ்ம்ருதம்

பொருள் – கர்வத்தைத் துறப்பது என்பது (கர்வம் இருந்தால், மற்ற உயிர்களை அவற்றின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப நடத்துவது இயலாது), ஞானம் மற்றும் ஒழுக்கம் ஆகியவற்றால் தாழ்ந்து நிற்பதாகும் (இது கார்ப்பண்யம் – ஸர்வேச்வரனுடைய க்ருபை உண்டாகும்படியாகத் தாழ்ந்து நின்றல்). சில காலகட்டங்களில் உபாயத்தைக் கைக்கொள்வதற்குத் தேவையான விதிமுறைகளை இயற்ற இயலாமல் போவதாலும், காலம் – இடம் – தகுதி முதலானவற்றின் காரணமாக சுபமான சந்தர்ப்பம் கிட்டாமல் போவதாலும் உபாயத்தைச் சரியான விதத்தில் கைக்கொள்ள இயலாமல் போகலாம். மேலும் (அபாய) தள்ளப்பட வேண்டியவற்றைச் செய்தபடி இருத்தலும் இத்துடன் சேர்கிறது. கர்வத்தைத் தள்ளுவதற்குத் தைந்யம் (கைம்முதல் இல்லை என்று உணர்த்துதல்) மற்றும் கார்ப்பண்யம் ஆகியவை அவசியமாகும். மிகவும் கருணை நிறைந்த ஸர்வேச்வரனிடம் சக்தி என்பது (சக்தியாகிய நான் = மஹாலக்ஷ்மி என்று கருத்து) எப்போதும் உள்ளதாலும், அவனுக்கும் மற்ற உயிர்களுக்கும் எஜமானன் – அடிமை என்னும் உறவுமுறை உள்ளதாலும், அவனைச் சரணம் அடைந்தவனுடைய மனதில் “இவன் நிச்சயம் நம்மைக் காப்பாற்றுவான்” என்னும் உறுதி ஏற்படுகிறது (இது மஹாவிச்வாஸம் ஆகும்). இந்திரனே! இத்தகைய விச்வாஸம் என்பது அனைத்து பாபங்களையும் அழிக்கிறது. ஸர்வேச்வரன் அனைத்து உயிர்களிலும் ஆத்மாவாக உள்ளான் என்றாலும், கருணை நிறைந்தவன் என்றாலும், அந்தக் கருணையை வெளிப்படுத்தியபடி உள்ளான் என்றாலும், ப்ரார்த்தனை செய்யவில்லை என்றால் காப்பாற்றுவதில்லை. இத்தகைய நிலையானது “என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக” என்று அவனிடம் விண்ணப்பிக்கும் கோப்த்ருவவரணம் என்பதாகும்.

74. தேந ஸம்ரக்ஷ்யமாணஸ்ய பலே ஸ்வாம்யவியுக்ததா

கேசவார்ப்பண பர்யந்தா ஹ்யாத்மநிசேஷப உச்யதே

பொருள் – ஸர்வேச்வரனிடம் மட்டுமே காப்பாற்றும் பொறுப்பை ஒப்படைப்பவர்கள் தாங்கள் செய்யபோகும் செயலில் உள்ள பற்றுதல்களைத் துறந்து, தங்களுடைய பொறுப்புகள் முழுவதையும் கேசவனிடம் அர்ப்பணித்தல் என்பது முடிய உள்ள அனைத்தும் ஆத்ம நிசேஷபம் எனப்படும்.

75. நிசேஷபாபர பர்யாயோ ந்யாஸ: பஞ்சாங்க ஸம்யுத:

ஸம்ந்யாஸஸ் த்யாக இத்யுக்த: சரணாகதிரித்யபி

பொருள் – நிசேஷபம் என்பதன் வேறொரு பெயரான ந்யாஸம் என்பது ஐந்து அங்கங்களுடன் கூடியதாகும். இது ஸம்ந்யாஸம், த்யாகம், சரணாகதி என்று பலவாறு கூறப்படும்.

76. உபாய: அயம் சதுர்த்தஸ்தே ப்ரோக்த: சீக்ர பலப்ரத:

அஸ்மிந் ஹி வர்த்தமாநானாம் விதௌ விப்ரநிசேஷிதே

77. பூர்வே த்ரய உபாயாஸ்தே பவேயுர மநோஹரா:

ஆநுகூல்யேதராப்யாம் ச விநிவ்ருத்திரபாயத:

78. கார்பண்யேநாப்யுபாயாநாம் விநிவ்ருத்திரிஹோதிதா

ரக்ஷிப்யதீதி விச்வாஸாத் அபீஷ்ட உபாய கல்பநம்

79. கோப்த்ருத்வ வரணம் நாம ஸ்வாபிப்ராய நிவேதநம்

ஸர்வஜ்ஞ: அபி ஹி விச்வேச: ஸதா காருணிக: அபி ஸந்

80. ஸம்ஸாரதந்த்ர வாஹித்வா த்ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே

ஆத்மாத்மீய பரந்யாஸோ ஹ்யாத்ம நிசேஷப உச்யதே

பொருள் – முன்பு கூறப்பட்ட உபாயங்களில் இது நான்காவதாகும். இது மிகவும் விரைவாகப் பலன் அளிக்கவல்லதாகும். அந்தணர்களால் கைக்கொள்ளப்படும் இந்த நான்காவது முறையைப் பின்பற்றுபவர்கள், மற்ற மூன்றையும் இந்த அளவிற்கு மனோகரமாகக் கொள்வதில்லை. ஆநுகூல்யமும் (பகவானின் விருப்பதிற்கு ஏற்ப நடத்தல்), அது அல்லாத ப்ராதிக்கூல்யம் இல்லாத தன்மையும் (பகவானின் ஆணைகளை மீறுதல் ப்ராதிக்கூல்யம், அது இல்லாத தன்மை) தவிர்க்கப்பட வேண்டியவற்றைத் தள்ளுவதற்கு உதவுகின்றன. கார்ப்பண்யம் என்பது மற்ற உபாயங்களை நாடுதலைத் தவிர்க்கிறது. பகவான் நம்மைக் காப்பான் என்னும் மஹாவிச்வாஸம் இந்த உபாயத்தைக் கைக்கொள்ள உதவுகிறது. கோப்த்ருத்வ வாரணம் என்பது தன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்னும் விண்ணப்பத்தைக் கூறுகிறது; இவ்விதம் ஏன் விண்ணப்பிக்க வேண்டும்? அனைத்தும் அறிந்தவனும் கருணை நிறைந்தவனும் ஆகிய நான் (ஸர்வேச்வரன்) உலகில் உள்ள பொதுவான விதிகளுக்குக் குந்தகம் ஏற்படாதவிதமாக,

இவ்விதம் காப்பாற்றுவதற்கு ப்ரார்த்திக்க வேண்டும் என்று காத்திருக்கிறேன். அனைத்தையும் அளித்து, அனைத்து பொறுப்புகளையும் அளித்தலே ஆத்ம நிசேஷபம் ஆகும்.

81. ஹிம்ஸாஸ்தேயாதய: சாஸ்த்ரைரபாயத்வேந தர்சிதா:

கர்மஸாங்க்யாதய: சாஸ்த்ரைரூபாயத்வேந தர்சிதா:

பொருள் – மற்ற உயிர்களை இம்சிப்பது, மற்றவர்கள் பொருளை அபகரிப்பது முதலானவை அபாயங்கள் என்றும்; கர்மங்களை இயற்றுவது, ஞானத்தைத் தேடுவது போன்றவை உபாயங்கள் என்றும் சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன.

82. அபாயோபாய ஸந்த்யாகீ மத்யமாம் ஸ்திதிமாஸ்தித:

ரக்ஷிஷ்யதீதி நிச்சித்ய நிசுஷிப்தஸ்வஸ்வ கோசர:

83-1. புத்யேத தேவதேவேசம் கோபதாரம் புருஷோத்தமம்

பொருள் – யார் ஒருவன் அபாயம் மற்றும் உபாயம் ஆகிய இரண்டையுமே கைவிட்டு, பகவான் மட்டுமே தனக்கு ரக்ஷகம் என்று உறுதியாக நின்று, தன்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் விட்டு, ஸர்வேச்வரனிடம் சரணாகதி என்னும் நடுநிலையை அடைகிறனோ, அவன் தன்னுடைய ரக்ஷகன், தேவாதிதேவர்களின் நாதனாகிய புருஷோத்தமனே ஆவான் என்று அறிகிறான்.

சக்ர:-

83-2. உபாயாபாயயோர் மத்யே கீத்ருசீ ஸ்திதிரம்பிகே

84. அபாயோபாயதாமேவ க்ரியா ஸர்வாவலம்பதே

ஸ்வீகாரே வ்யதிரேகே ச நிஷேத விதிசாஸ்த்ரயோ:

85-1. த்ருச்யதே கர்மணோ வ்யக்தம் அபாயோபாயரூபதா

பொருள் – இந்த்ரன் மீண்டும் மஹாலக்ஷ்மியிடம், “அம்பிகையே! உபாயம் மற்றும் அபாயம் ஆகிய இரண்டின் நடுநிலை என்ன? சாஸ்த்ரங்களில் தடுக்கப்பட்டவற்றைச் செய்யும்போது அபாயமும், விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்யும்போது உபாயமும்

என்றாகின்றன. ஆக அனைத்து கர்மங்களும் அபாயம் அல்லது உபாயம் என்னும் இரண்டில் ஏதேனும் ஒன்றில் அடங்குவதைக் காணலாம் அல்லவோ?”, என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீ:-

85-2. த்ரிவிதாம் பச்ய தேவேச கர்மணோ குஹநாம் கதிம்

86. நிஷேத விதிசாஸ்த்ரேப்யஸ்தாம் விதாம் ச நிபோத மே

அநர்த்தஸாதநம் கிஞ்சிதங்கி சிச்சாப்யர்த்த ஸாதநம்

87. அநர்த்த பரிஹாரம் ச கிஞ்சித் கர்மோபதிச்யதே

த்ரைராச்யம் கர்மணாமேவம் விஜ்ஞேயம் சாஸ்த்ரசகுஷா

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி பதில் உரைக்கத் தொடங்கினாள். தேவர்களின் தலைவனே! கர்மங்களில் மூன்றுவிதமான கர்மங்கள் உள்ளன. அவற்றில் எவை அபாயம், எவை உபாயம் என்று நீ பிரித்து அறியவேண்டும். சில கர்மங்கள் தகாத பலன்களை உண்டாக்கும், சில கர்மங்கள் நற்பலன்களை உண்டாக்கும், சில கர்மங்கள் பாபங்களை அழிக்கும். சாஸ்த்ரங்களின் துணை கொண்டு இவ்விதம் நீ பிரித்து அறியவேண்டும்.

88. அபாயோபாய ஸம்ஞௌ து பூர்வராசீ பரித்யஜேத்

த்ருதீயோ த்விவிதோ ராசிரநர்த்த பரிஹாரக:

பொருள் – அபாயம் மற்றும் உபாயம் ஆகிய முதல் இரண்டு வகைகளையுமே கைவிட வேண்டும். மூன்றாவதாகக் கூறப்பட்ட பாபங்களைப் போக்கும் கர்மங்கள் இரண்டு வகைப்படும்.

89. ப்ராயச்சித்தாத்மக: கச்சித் உத்பந்நாந் அர்த்தநாசந:

தம்சம் நைவ குர்வீத மநீஷீ பூர்வராசிவத்

பொருள் – இவற்றில் முதல் வகை ப்ராயச்சித்தம் என்பதாகும். இவை பாப பலன்களை நீக்கவல்லதாகும். ஆனால் அறிவுள்ள ஒருவன் இதனையும் முதல் இரண்டு வகைகள் போன்றே கைவிட வேண்டும்.

90. க்ரியமாணம் ந கஸ்மைசித்யதர்த்தாய ப்ரகல்பதே

அக்ரியாவதநர்த்தாய தத்து கர்ம ஸமாசரேத்

பொருள் – எந்தக் கர்மங்களைச் செய்தால் எந்தவிதமான பலன்களும் கிட்டாதோ, எவற்றைக் கைவிட்டால் தீமை வந்து சேருமோ அவற்றை மட்டுமே அறிவுள்ளவன் கைக்கொள்ள வேண்டும்.

91. ஏஷா ஸ வைதிகீ நிஷ்டா ஹி உபாயாபாயமத்யமா

அஸ்யாம் ஸ்திதோ ஜகந்நாதம் ப்ரபத்யதே ஜநார்த்தநம்

பொருள் – உபாயம் மற்றும் அபாயம் ஆகிய இரண்டிற்கும் நடுநிலையான வழியை முன்மொழியும் வேதங்கள் இந்தப் பாதையையே கூறுகின்றன. இந்தப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் ஒருவன், ஜகந்நாதனிடம் பரிபூர்ணமாக முழுமனதுடன் சரணம் புகுகிறான்.

92. ஸக்ருதேவ ஹி சாஸ்த்ரார்த்தை: க்ருதோயம் தாரயேந்நரம்

உபாயாபாய ஸம்யோக நிஷ்டயா ஹீயதே அநயா

பொருள் – இந்த ஸாத்வத சாஸ்த்ரத்தில் கூறப்படும் இந்தப் உபாயத்தை ஒருமுறை கைக்கொண்டாலே போதுமானது, அது மோஷும் அளித்துவிடும்; ஆனால் மற்ற உபாய அபாயங்களை நாடுபவர்கள், இந்த ப்ரபத்தி மார்க்கத்தை இழக்கிறார்கள்.

93. அபாய ஸம்பல்வே ஸத்ய: ப்ராயச்சித்தம் ஸமாசரேத்

ப்ராயச்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புந: சரணம் ச்ரயேத்

பொருள் – அபாயத்தை ஒருவர் கைக்கொண்டால், உடனடியாக அதற்கான ப்ராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். ஆனால் உபாயம் – அபாயம் ஆகிய இரண்டிற்கும் நடுநிலையான நிஷ்டையை (சரணாகதியை) ஒருவர் கைக்கொண்டால், அந்தச் செயலே ப்ராயச்சித்தமாவதை அறியலாம்.

94. உபாயநாம் உபாயத்வ ஸ்வீகாரோ அப்யேததேவ
அவிப்லவாய தர்மாணாம் பாலநாய குலஸ்ய ச
95. ஸங்க்ரஹாய ச லோகஸ்ய மர்யாதாஸ்தாபநாய ச
ப்ரியாய மம விஷ்ணோச்ச தேவதேவஸ்ய சார்ங்கிண:
96. மநீஷீ வைதிகாசாரம் மநஸாபி ந லங்கயேத்
யதா ஹி வல்லபோ ராஜ்ஞோ நதீம் ப்ரவர்த்திதாம்
97. லோகோபயோகிநீம் ரம்யாம் பஹுஸஸ்ய விவர்த்திநீம்
லங்கயஞ் குலமாரோஹேதநபேசேஷா அபி தாம் ப்ரதி
98. ஏவம் விலங்கயந் மர்த்யோ மர்யாதாம் வேதநிர்மிதாம்
ப்ரியோ அபி ந ப்ரியோ அஸௌ மே மதாஜ்ஞா வ்யதிவர்தநாம்

பொருள் – மற்ற உபாயங்களை உபாயமாகக் கைக்கொண்டாலும், அந்த நிலை மாறுவதில்லை. தர்மமார்க்கத்திலிருந்து நழுவாமல் இருப்பதற்காகவும், தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகவும், உலகினை எந்தவிதமான இடையூறும் இன்றி வழி நடத்துவதற்காகவும், குல ஆசாரங்களைப் பேணுவதற்காகவும், என்னையும் மஹாவிஷ்ணுவும் தேவாதிதேவனும் சார்ங்கம் என்னும் வில்லைக் கொண்டவனும் ஆகிய அவனையும் மகிழ வைப்பதற்காகவும் ஒருவன் வைதிக மார்க்கத்திலிருந்து சிந்தனையில் கூட பிறழக் கூடாது. அரசனுக்கு இன்பம் அளிப்பதும், நாட்டில் உள்ள பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் அளிப்பதும் ஆகிய நதியை மாசுபடுத்தும் ஒருவன், அரசனுக்கு நெருங்கியவனாக உள்ளபோதிலும், அவனுக்கு மரணதண்டனை வழங்கப்படலாம். இது போன்றே வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள நெறிகளிலிருந்து மாறி, எனது ஆணைகளை மீறி நடக்கும் ஒருவன், எனக்கு மிகவும் ப்ரியமானவனாக இருந்தாலும், எனது ப்ரியத்தை அவன் இழக்கிறான்.

99. உபாயத்வ க்ரஹம் தத்ர வர்ஜயந் மநஸா ஸுதீ:
சதுர்த்தமாச்ரயந்நேவம் உபாயம் சரணாச்ரயம்

பொருள் – இப்படியாக ப்ரபந்நன் ஒருவன் உபாயங்களைக் கைவிட்டு, நான்காவது மார்க்கமான என்னைச் சரணம் என்று அடைதலாகிய உபாயத்தைக் கைக்கொள்கிறான்.

100. அதீத்ய ஸகலம் க்லேசம் ஸம்விசந்த்யமலம் பதம்

அபாயோபாய நிர்முக்தாம் மத்யமா ஸ்திதிமாஸ்திதா

பொருள் – அனைத்துவிதமான சங்கடங்களையும் கைவிட்டவனாக, தூய்மையான நிலையை அடைகிறான். இதனால்தான், அபாயம் மற்றும் உபாயம் ஆகிய இரண்டும் அற்றதான நடுநிலை (சரணாகதி) மிகவும் உறுதியானது என்றாகிறது.

101. சரணாகதிரக்நயைஷா ஸம்ஸாரார்ணவ தாரிணீ

இதம் சரணமஜ்ஞாநாம் இதமேவ விஜாநதாம்

102. இதம் திதீர்ஷதாம் பாரமிதமாநந்த்ய மிச்சதாம்

ப்ராயச்சித்த ப்ரஸங்கே து ஸர்வபாப ஸமுத்பவே

103. மாமேகாம் தேவதேவஸ்ய மஹிஷீம் சரணம் ச்ரயேத்

உபாயாத்விரத: சாச்வந்மாம் சைவ சரணம் வ்ரஜேத்

பொருள் – இத்தகைய சரணாகதி என்பதே ஸம்ஸாரம் என்னும் பெருங்கடலைக் கடக்க உதவுகின்ற முதன்மையான வழியாகும். ஏதும் அறியாதவர்கள், அனைத்தும் அறிந்தவர்கள் என்ற அனைவரும், இந்தப் பெருங்கடலின் அக்கரையை அடைந்து, தாங்கள் அடைய விரும்பும் இலக்கான மோக்ஷத்தைப் பெறுவதற்கு இதுவே வழியாகும். ப்ராயச்சித்தம் என்பது தேவாதிதேவனாகிய ஸர்வேச்வரனுடைய பட்டமஹிஷியாகிய என்னைச் சரணம் புகுவதால் மட்டுமே கூடும். ஆகவே அனைத்து உபாயங்களையும் கைவிட்டு, என்னில் சரணம் புகவேண்டும்.

104. தநூக்ருத்யாகிலம் பாபம் மாம் சாப்நோதி நர: சநை:

அதோபாய ப்ரஸக்தச்ச புக்த்வா போகாநநாமயாந்

105. அந்தே விரக்திமாஸாத்ய விசதே பரமம் பதம்

உபாய: ஸுகர: ஸோயம் துஷ்கரச்ச மதோ மம

பொருள் – ஆக என்னைப் படிப்படியாக அடைந்து, சரணாகதி என்னும் உபாயத்தைக் கைக்கொள்ள எண்ணும் ஒருவன், தன்னுடைய பல்வேறு கர்மங்களுக்கான பலன்களை அனுபவித்து, அனைத்து பந்தங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, உயர்ந்த நிலையை

அடைகிறான். ஆக மிகவும் உயர்ந்த இந்த சரணாகதி என்பது எளிய மார்க்கம் என்றாலும், கைக்கொள்வது மிகவும் கடினம் என்பது எனது எண்ணமாகும்.

106. சிஷ்டைர் நிஷேவ்யதே ஸோயம் அகாமஹதசேதநை:

அகாமைச்ச ஸகாமைச்ச தஸ்மாத் ஸித்தயர்த்தமாத்மந:

107. அர்ச்சநீயா நரை: சாச்வந்மம மந்த்ரமயீ தநு:

ப்ரவிச்ய விதிவத்தீக்ஷாம் குரோர் லப்த்வார்த்த ஸம்பத:

மந்மயைர்ச்ச யந்மந்த்ரையர் மாமிகாம் மாந்த்ரிகீம் தநும்

பொருள் – ஆகவே அனைத்து ஆசைகளிலிருந்தும் தங்களுடைய மனதை விலக்கியவர்கள் மட்டுமே சரணாகதியைக் கைக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே தங்களுடைய இலக்கை அடைய விரும்புவவர்கள் என்னை மந்த்ர வடிவில் ஆராதிக்க வேண்டும். ஒரு ஆசார்யன் மூலமாக என்னைக் குறித்த மந்த்ரங்களை அறிந்து, அதன் மூலம் என்னை ஆராதித்து, தான் விரும்பியவற்றைப் பெறுவானாக [இந்த மந்த்ரங்கள் அனைத்தும் பின்னர் வரும் அத்யாயங்களில் விரிவாகக் கூறப்பட உள்ளன].

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்திரம் பதினேழாவது அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்